

دعای عصر غیبت :

اَنَّ اَبَا عَلَيٍّ مُحَمَّدَ بْنَ هَمَّامٍ اَخْبَرَهُ بِهَذَا الدُّعَاءِ وَذَكَرَ اَنَّ الشَّيْخَ اَبَا عَمْرٍو الْعَمْرِي قَدَّسَ اللَّهُ
 شیخ ابو عمو ناب اول امام عصر(صلواتاللهعليه) به ابوعلی محمد بن همام (این دعا را
 رُوحَهُ اَمْلَاهُ عَلَيْهِ وَ اُمَرَهُ اَنْ يَدْعُو بِهِ وَ هُوَ الدُّعَاءُ فِي غَيْبَهِ الْقَائِمِ مِنْ آلِ مُحَمَّدٍ
 املا فرمود و به او امر کرد که آن را بخواند و این دعاء در غیبت قائم آل محمد (علیهم السلام) است
 اللَّهُمَّ عَرَفْنِي نَفْسَكَ فَإِنَّكَ إِنْ لَمْ تُعْرِفْنِي نَفْسَكَ لَمْ أَعْرِفْ رَسُولَكَ اللَّهُمَّ عَرَفْنِي
 خلیا خود را به من بشرسان، اشکر خود را به من بشرسان پیامبر را نشانم خلیا
 رَسُولَكَ فَإِنَّكَ إِنْ لَمْ تُعْرِفْنِي رَسُولَكَ لَمْ أَعْرِفْ حُجَّتَكَ اللَّهُمَّ عَرَفْنِي حُجَّتَكَ فَإِنَّكَ
 پیامبر را به من بشرسان، اشکر پیامبر را به من بشرسان، حجت را نشانم خلیا حجت را به من بشرسان، اشکر حجت
 إِنْ لَمْ تُعْرِفْنِي حُجَّتَكَ ضَلَّلْتُ عَنْ دِيْنِ اللَّهِ لَا تُمْتَنِي مَيْتَهَ جَاهِلَهَ وَ لَا تُنْغِ قَلْبِي
 را به من بشرسان از دینم شماره شو، خلیا ما به مرگ جاهلیت نمیران و دلم را
 بَعْدَ اِذْ هَدَيْتَنِي اللَّهُمَّ فَكَمَا هَدَيْتَنِي لِوَلَايَةِ مَنْ فَرَضْتَ عَلَيَّ طَاعَتَهُ مِنْ وَلَايَةِ وَلَايةِ
 پس از اینکه هدیت نمودی، منحرف مکن، خلیا چنان که به ولایت کنی که طاعتش را بر من واجب کردی، از ولایت والیان
 اُمْرَكَ بَعْدَ رَسُولَكَ صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِ وَ اَللَّهِ حَتَّىٰ وَالْيَتَ وَلَاةً اُمْرَكَ اُمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ وَ
 امر خود پس از پیامبر (درود تو بر او و خاندانش) تا زمامداری والیان امرت امیر المؤمنان علی بن ابیطالب و
 الْحَسَنَ وَ الْحَسَيْنَ وَ عَلِيًّا وَ مُحَمَّدًا وَ جَعْفَراً وَ مُوسَى وَ عَلِيًّا وَ مُحَمَّدًا وَ عَلِيًّا وَ الْحَسَنَ
 حسن و حسین و علی و محمد و جعفر و موسی و علی و محمد و علی و حسن
 وَ الْحُجَّةَ الْقَائِمَ الْمَهْدِيَ صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِمْ اَجْمَعِينَ اللَّهُمَّ فَتَبَّتِّنِي عَلَى دِينِكَ وَ
 و حجت قائم مهدی (درود تو بر همی ایشان) قبول کردی، خلیا پس ما بر دینت ثابت بدلار و
 اسْتَعْمَلْنِي بِطَاعَتِكَ وَ لَيْنَ قَلْبِي لِوَلَى اُمْرَكَ وَ عَافَنِي مِمَّا امْتَحَنْتَ بِهِ خَلْقَكَ وَ شَيْئِنِي
 تحت فرمات پکار شیر و دلم را برای ول امرت نرم کن در سلامت کامله بدلار از آنجه بندگان را به آن آزمودی
 عَلَى طَاعَةِ وَلِي اُمْرَكَ الَّذِي سَرَّتْهُ عَنْ خَلْقِكَ فَبِإِذْنِكَ غَابَ عَنْ بَرِيَّتِكَ وَ اُمْرَكَ يَنْتَظِرُ
 و بر طاعت ول امرت استواره کن، آنکه او را از دیده بندگان پوشیده داشتی و به ادن تو از آفریدگان پنهان شد و فرمان تو را انتظار می کشد
 وَ اَنْتَ الْعَالَمُ غَيْرُ الْمُعْلَمِ بِالْوَقْتِ الَّذِي فِيهِ صَلَاحٌ اُمْرَوْلِيكَ فِي الْاَذْنِ لَهُ يَأْظُهَارُ اُمْرِهِ
 و تو دانای بدون تعليی به آن هنگامی که صلاح کار ولات در آن است در اجازه دادن به او برای آشکار ساختن حکومش

وَ كَشْفِ سَرِّهِ فَصَبِرْنِي عَلَى ذَلِكَ حَقًّا لَا أُحِبُّ تَعْجِيلَ مَا أَخَرَتْ وَ

بِهِ أَبِرَّا يَشْكَارَ سَخِينَ حَكْمَتِشْ وَ بِهِ طَرْفَ نَمُودِنْ بِرَدِهِ غَيْبِيَشْ بِسْ مَرا بَرِينْ حَقِيقَتْ شَكِيبَا گَرَدانْ تَادَوْسْ نَدَاشْتِه باشْ بَيْشْ افَتَادِنْ جَيْزِي كَهْ بَهْ

لَا تَأْخِيرَ مَا عَجَلَتْ وَ لَا أَكْسِفَ مَا سَتَرَتْ وَ لَا أَبْحَثَ عَمَّا كَتَمَتْ

تَأْخِيرَ اتْلَاخْقِي وَ بِهِ تَأْخِيرَ اتْلَاخْقِي وَ نَهْ شَكَارَ نَمُودِنْ جَيْزِي كَهْ بَيْهَانْ سَاخِنْ وَ نَهْ كَنْجَكَاوِي درَاجَهْ كَتَمَنْ كَرْدِي.

وَ لَا أَنَازِعَكَ فِي تَدَبِّرِكَ وَ لَا أَقُولَ لَمَّا وَكَيْفَ وَ مَا بَالُ وَ لَيْلَيْ الْأَمْرِ لَا يَظْهَرُ وَ قَدِ امْتَلَأَتِ

وَ نَهْ بَا توَ نَزَاعَ كَمَدْ درَتَبِيرَتْ وَ نَهْ بِكَوْمِبَرِايْ جَهْوَ جَهْوَنْهَ وَ كَهْ شَدَهْ وَ لَيْلَيْ ظَهُورَ نَهْ كَنْدِيَهْ حَالَ آنَكَهْ

الْأَرْضُ مِنَ الْجَبَوْرِ وَ أَفْوَضُ أُمُورِي كُلَّهَا إِلَيْكَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ أَنْ تُرِينِي وَ لَيْلَيْ الْأَمْرِ

زَمِينَ اذْ سَمَرَ بِرَ شَدَهْ مِنْ وَكَلَارَ مِنْ كَمَهْ هَمَهْ اُمُورِهِ رَا بهِ تَوْحِيدِي ازْ توَ مِنْ خَوَاهِهِ وَ لَيْلَيْ اُمَرَتْ رَا

ظَاهِرًا نَافِدَ الْأَمْرِ مَعَ عَلِيِّي بِأَنَّ لَكَ السُّلْطَانَ وَ الْقُدْرَةَ وَ الْبُرْهَانَ وَ الْمُجْهَةَ وَ الْمَسِيَّةَ

آشَكَارَ وَ نَافِدَ الْأَمْرِ بِهِ مِنْ بَمَابِيَهْ بَايْنَكَهْ مِنْ دَانِمَ تَهَا بَرَاهِيَهْ تَوَسَّتْ سَلْطَنَتْ وَ قَدْرَتْ وَ بَرَاهِيَهْ وَ حَجَّتْ وَ مَشِيتْ

وَ الْحَوْلَ وَ الْقُوَّةَ فَافْعَلْ ذَلِكَ بِي وَ بِجَمِيعِ الْمُؤْمِنِينَ حَقَّ نَنْظَرَ إِلَيْ وَ لَيْكَ صَلَواتُكَ

وَ حَوْلَ وَ قَوْتَ اينَ خَواهِشَ رَا نَسْتَ بِهِ مَنْ وَ هَمَهْ اهْلَ ايمَانَ انجَامَ دَهْ. تَا وَ لَيْلَيْ اُمَرَتْ (دَرُودْ توَ بِرَ او) رَا بَيْسِرْ

عَلَيْهِ ظَاهِرَ الْمَقَالَةَ وَاضْحَى الدَّلَالَةَ هَادِيَا مِنَ الضَّلَالَةِ شَافِيَا مِنَ الْجَهَالَةِ أَبْرَزَ يَا رَبَّ

نَيَابَانَ سَكَنْتَارِوشْ دَلَاتْ هَدِيلَيْكَهْ ازْ سَهْراهِي شَابِخَشْ ازْ نَادِانَ آشَكَارَ فَمَا ايْ بِرُورِگَاهِ

مُشَاهِدَتَهْ وَ ثَبَتَ قَوَاعِدَهْ وَ اجْعَلْنَا مِمَّنْ تُقْرِئُ عَيْنَهُ بِرُوْيَتَهْ وَ أَقِمْنَا بِخَدِمَتِهِ وَ تَوْفَنَا

دِيلَارِشْ رَايُو استَوارَ كَنْ بَيْاهَهَايَهْ كَارِيشْ رَاوِ ما رَا ازْ آنَافِي قَارَهَهْ كَهْ جَشِيشْ بِهِ دِيلَارِ حَفَرَتِشْ رُوشْ شُدُودِ ما رَا بهِ خَدِمَشْ بِكَمَارِو بِرَ آيْشِنْ

عَلَى مِلْتِهِ وَ اخْسَرْنَا فِي زُمْرَتِهِ اللَّهُمَّ أَعِدْهُ مِنْ شَرِّ جَمِيعِ مَا خَلَقْتَ وَ ذَرَأْتَ وَ بَرَأْتَ وَ

بَيْمَانَ وَ درَ سَهْراهِي مَحْشُورَ گَرَدانْ خَدِلَا يَنْاهِشَ دَهْ ازْ شَرِّ هَمَهْ آنَجَهْ خَلَقْ كَرْدِي وَ آفَرِيَهِ وَ پَدِيدَ آورِدِي وَ

آنَسَاتَ وَ صَوْرَتَ وَ احْفَظْهُ مِنْ بَيْنِ يَدِيهِ وَ مِنْ خَلْفِهِ وَ عَنْ يَمِينِهِ وَ عَنْ شِمَالِهِ وَ مِنْ

پَرَورِيَهِ وَ صَورَتْ دَادِيَهِ او رَا نَگَاهَ دَارَ ازْ بَيْشِروِيشْ وَ ازْ بَشَتْ سَرِشِبو ازْ طَرَفِ رَاستِ وَ جَيْشِ وَ بَالِي

فَوْقَهِ وَ مِنْ تَحْتِهِ يَحْفَظُكَ الَّذِي لَا يُضَيِّعُ مِنْ حَفْظَتِهِ بِهِ وَ احْفَظْ فِيهِ رَسُولَكَ وَ وَصِيَّ

سَرْ وَ زَيْرَ بَايِشَهِ نَگَاهِيَهِ خَوِيشْ كَهْ تَهَا نَهْ كَرَددَهْ هَرَ كَهْ رَا بهِ آنَ نَگَاهَ دَارِيَهِ حَفْظَ كَنْ درَ وجودَ او رَسُولَ وَ جَانِشِينَ

رَسُولَكَ (عَلَيْهِمُ السَّلَامُ) اللَّهُمَّ وَ مُدَّ فِي عُمْرِهِ وَ زَدْ فِي أَجْلِهِ وَ أَعْنِهُ عَلَى مَا وَلَيْتَهُ وَ

رَسُولَتْ رَاهِرَ او وَ خَانِدَشْ درُودَ بَادَ، خَلِيلَا عَمَرِشْ رَا طَلَانَ كَنْ وَ بَرَ زَنْدِيَهِ سَرِپَرسِتِي اشْ دَادِيَهِ بِرَاعِيشَ رَا از او

اسْتَرْعَيْتَهُ وَ زَدْ فِي كَرَامَتِكَ لَهُ فَإِنَّهُ الْهَادِيُ الْمَهْدِيُ وَ الْقَائِمُ الْمُهْتَدِيُ وَ الْطَّاهِرُ

خَواسِتْ اري اشْ دَهِو درَ كَرامَتِ برَ او بَيْغَرَاهِيَهِ بِهِ درَسَ كَهْ او هَدِيلَيْكَهْ وَ هَلَبَتْ شَدَهْ وَ بَايِندَهْ وَ رَهِيفَتِهِ وَ بالِكْ

الْتَّقِيُّ الزَّكِيُّ النَّقِيُّ الرَّضِيُّ الْمَرْضِيُّ الصَّابِرُ الشَّكُورُ الْمُجْهَدُ

وَ بِرَهِيزِكَهْ وَ پَاكِيزِهِ وَ بِعِيبِهِ خَشِنَوْ وَ پَسِنِدَهِ وَ شَكِيبَا وَ سَاسَگَلَارَ وَ كَوشَاستْ.

اللَّهُمَّ وَ لَا تَسْلِبْنَا الْيَقِينَ لِطُولِ الْأَمْدِ فِي غَيْبِتِهِ وَ انْقِطَاعِ خَبَرِهِ عَنَّا وَ لَا تُنْسِنَا ذِكْرَهُ وَ
خدايا يقين را از ما مگيربه خاطر طول زمان غيشش و قلعشن خبرش و يادش را به فراموش مبارو
انْتِظَارَهُ وَ الْإِيمَانَ بِهِ وَ قُوَّةَ الْيَقِينِ فِي ظُهُورِهِ وَ الدُّعَاءَ لَهُ وَ الصَّلَاةَ عَلَيْهِ حَتَّى لا
همجبن ڪشدين انتظارش و ايان به حضرش و نيرونمندي يقين در طورش و دعا به وجودش و درود بر او را از ياد ما مير تا جاي ڪه
يُقْنَطِنَا طُولُ غَيْبَتِهِ مِنْ قِيَامِهِ وَ يَكُونَ يَقِينُنَا فِي ذَلِكَ كَيْقِينَنَا فِي قِيَامِ رَسُولِكَ
طول غيت او از قيامش نالميدمان نكتدو يقينان در اين موضوع همانند يقينان در قيامت پيامبر
صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِ وَ آللِهِ وَ مَا جَاءَ بِهِ مِنْ وَحْيٍكَ وَ تَبَرِّيكَ فَقَوْ قُلُوبُنَا عَلَى الْإِيمَانِ بِهِ حَتَّى
(درود تو بر او و خاندانش) و آنجه از وحي و قرات آورده باشد پس دلهای ما را بر ايان به او نيرونمند سازنا بيري
تَسْلُكَ بِنَا عَلَى يَدِيهِ مِنْهَاجَ الْهُدَى وَ الْمَحْجَةَ الْعُظْمَى وَ الطَّرِيقَةَ الْوُسْطَى وَ فَوْنَا عَلَى
ما را به دست او در مسیر هدلت و بزرگtro راه ميانهترو ما را بر طاعت او نيرونمند ڪن و بر
طَاعَتِهِ وَ ثَبَّتَنَا عَلَى مَتَابِعِهِ [مُشَايِعَتِهِ] وَ اجْعَلْنَا فِي حِزْبِهِ وَ أَعْوَانِهِ وَ أَنْصَارِهِ وَ
پيروايش استوار فرمانو قرارمان ده در ڪروه و ياران و ياران او و
الرَّاضِينَ بِفَعْلِهِ وَ لَا تَسْلِبْنَا ذَلِكَ فِي حَيَاتِنَا وَ لَا عِنْدَ وَفَاتِنَا حَتَّى تَتَوَفَّنَا وَ نَحْنُ عَلَى
کسان ڪه به ڪار حضرش خشنودنو اين حقائق را تر زندگ و نه در هنگام مرگ از ما مگيرتا ما رسيراني و ما بر اين حقيق پايشير
ذَلِكَ لَا شَاكِيْنَ وَ لَا نَاكِيْنَ وَ لَا مُرْتَابِيْنَ وَ لَا مُكَذِّبِيْنَ . اللَّهُمَّ عَجِلْ فَرَجَهُ وَ أَيْدِهُ
واز شلکنگان و پيامشکان و تردیداران و تکنيبيگران نبايش. خدايا در گشايش امرش شتاب ڪن و به ياري خود
بِالنَّصْرِ وَ انْصُرْ نَاصِرِيْهِ وَ اخْذُلْ خَاذِلِيْهِ وَ دَمِدِمْ عَلَى مَنْ نَصَبَ لَهُ وَ كَذَبَ بِهِ وَ أَظْهَرَ
تاپيدهش ڪن و يارش را ياري ده و اشكالرکشدها را خوار نهاده هلاک ڪن هرکه را ڪه با طرح دشني اندزادو او را تکنبد ڪند.
بِالْحَقَّ وَ أَمِتْ بِهِ الْجَوْزَ وَ اسْتَنْقَدْ بِهِ عِبَادَكَ الْمُؤْمِنِينَ مِنَ الْذُّلُّ وَ انْعَشْ بِهِ الْبَلَادَ
و حق را بر او آشكار ڪن و سند را به وسيله او بمحران و بندگان مؤمنت را به وسيله او از خواری رهاني ده و ڪشورهايت را او زندنه و سرسيز ڪن.
وَ اقْتُلْ بِهِ جَبَارَةَ الْكُفَّارِيْهِ وَ الْكُفَّارَةَ مَصْبَاحَ الزَّايرِ وَ اقْصِمْ بِهِ رُءُوسَ الضَّلَالَةِ
و گشتنگان ڪفر را به دست او به قتل برسان و سرکردهای گمراهي را
وَ ذَلِلْ بِهِ الْجَبَارِيْنَ وَ الْكَافِرِيْنَ وَ أَبِرِ بِهِ الْمُنَافِقِينَ وَ النَّاكِيْنَ وَ جَمِيعَ الْمُخَالِفِينَ وَ
به او درهم شکن و جباران و ڪافران را به وسيله او خوار ڪن و به قدرت او نابود ڪن منافقان و پيامشکان و همه مخالفان و
الْمُلْحِدِينَ فِي مَسَارِقِ الْأَرْضِ وَ مَغَارِبِهَا وَ بَرَّهَا وَ بَحْرَهَا وَ سَهْلَهَا وَ جَبَلَهَا حَتَّى لَا تَدْعَ
في دينان را در مشرقهای زمين و مغرهایش در خشکها و در گها و هموارها و گوشهایش تا نگلاري او آنان احدي را و باقی نگلاري برای
مِنْهُمْ دَيَارًا وَ لَا تُبْقِي لَهُمْ آثَارًا طَهَرْ مِنْهُمْ بِلَادَكَ وَ اشْفَ مِنْهُمْ صُدُورَ عِبَادِكَ
آنان آثاری را گشورهايت را از اين ناپاگان پاک ڪن و با انتقام گرفتن از آنان سينههای بندگان را شفا بخش.

وَجَدَدْ بِهِ مَا امْتَحَى مِنْ دِينِكَ، وَأَصْلَحَ بِهِ مَا بُدَّلَ مِنْ حُكْمِكَ وَغُيْرَ مِنْ سُنْتَكَ حَتَّى

وَبِهِ وَسِيلَهِ اُولَاهُ از دینت کنه شده، و به او اصلاح کن آنجه از قانونت به قانون دیگر تبدیل شده و از آبینت گذگون شئه تا

يَعُودَ دِينُكَ بِهِ وَعَلَى يَدِيهِ غَضَّا جَدِيدًا صَحِيحًا لَا عِوَجَ فِيهِ وَلَا بُدْعَةَ مَعَهُ حَتَّى

دین تو به وجود اورو به دست او بازگردایا طراوت و تازه و فیعیب که نباشد در آن هیچ کجی و نه همراه آن هیچ بمعت تا

تُطْقَى بَعْدَلِهِ نِيرَانَ الْكَافِرِينَ فَإِنَّهُ عَبْدُكَ الَّذِي اسْتَخَلَصْتَهُ لِنَفْسِكَ وَارْتَضَيْتُهُ لِنَضْرِ

به دادگری اش خاموش کنی آتش کافران راچه او بنده توست بندهای که برای خود برگردیدی و او را برای

دِينِكَ وَاصْطَفَيْتَهُ بِعِلْمِكَ وَعَصَمْتَهُ مِنَ الدُّنْوِبِ وَبَرَأْتَهُ مِنَ الْعُيُوبِ وَأَطْلَعْتَهُ عَلَى

دینت پستدیدی، و با داشت اختیارش نمودی و از گناهان نگاهش داشتی و از عیوب میرایش گزیدی و آشاهش فرمودی

الْغُيُوبِ وَأَنْعَمْتَ عَلَيْهِ وَطَهَرْتَهُ مِنَ الرَّجْسِ وَنَقَيْتَهُ مِنَ الدَّنَسِ اللَّهُمَّ فَصَلِّ عَلَيْهِ وَ

بر نهانها و به او نعمت دادی و از پلیدی پاکش ساختی و از نایابی نظیفیش فرمودی. خلیلا درود فرست بر او و

عَلَى آبَائِهِ الْأَئِمَّةِ الطَّاهِرِينَ وَعَلَى شِيعَتِهِ الْمُنْتَجَبِينَ وَبَلَغُهُمْ مِنْ آمَالِهِمْ مَا يَأْمُلُونَ

بر پدرانش آن امامان پاکشو بر شیعیان نجیبیش و آنان را به آزووهایشان هر آنجه آزو و می کنند برسان.

وَاجْعَلْ ذَلِكَ مَنَا خَالِصًا مِنْ كُلِّ شَكٍّ وَشُبْهَةٍ وَرَيَاءٍ وَسُمْعَةٍ حَتَّى لَا نُرِيدَ بِهِ غَيْرَكَ وَ

و این خواستهها را از ما خالص گردان از هر شک و شبهه و خودنمایی و شهرت طلبی تا با آن غیر تو را خواهید و

لَا نَطْلُبُ بِهِ إِلَّا وَجْهَكَ ،اللَّهُمَّ إِنَّا نَسْكُو إِلَيْكَ فَقَدْ تَبَيَّنَّا وَغَيْبَةُ إِمَامَنَا [وَلِيَّنَا] وَشِدَّةُ

جز خاطر تو را تجوییم. خلیلا به تو شکایت می کنیم از فقلان پیامبران و غیبت امامان. و سختی

الرَّمَانِ عَلَيْنَا وَوُقُوعِ الْفَتَنِ بِنَا وَتَظَاهَرُ الْأَعْدَاءِ عَلَيْنَا وَكَثْرَةُ عَدُونَا وَقَلَّةُ عَدِّنَا اللَّهُمَّ

زمانه علیه وجودمان و فروزاندن فتنتها بر سرمان و پشت بهیشت هم دادن دشمنان به زیانمان و بسیاری دشمنان و کنی نفراتان و

فَافْرُجْ ذَلِكَ عَنَّا بِفَتْحِ مِنْكَ تُعْجِلُهُ وَنَصْرِ مِنْكَ تُعْزِّهُ وَإِمَامِ عَدْلٍ تُظْهِرُهُ

این گرفتاریها را زما بگشایی از جان خویش که آن را زود برسانی و نصرت از سوی خود که با عزت توامش فرمای و پیشوای علاقی که

إِلَهُ الْحَقِّ أَمِينَ اللَّهُمَّ إِنَّا نَسْأَلُكَ أَنْ تَأْذِنَ لَوْلَيْكَ فِي اظْهَارِ عَدْلِكَ فِي عِبَادِكَ وَ قَتْلِ

اشکارش سازی ای پرستیده حق امین. خلیلا از تو می خواهیدم به ولیات برای اشکار کردن دادگری در میان پندگان و کشن

أَعْدَائِكَ فِي بِلَادِكَ حَتَّى لَا تَدْعَ لِلْجَوْرِ يَا رَبِّ دِعَامَةَ إِلَّا قَصَمْتَهَا وَلَا بَقِيَّةَ إِلَّا أَفْنَيْتَهَا وَ

دشمنان در گشتهای اجازه دهی تا ستون برای ستم ای پروردگار باقی نگلناری مگر آنکه در هم شکنی و نه باقی ماندمایی جز آنکه نایبود گردانی و

لَا قُوَّةَ إِلَّا وَهَنْتَهَا وَلَا رُكْنًا إِلَّا هَدَمْتَهُ وَلَا حَدًّا إِلَّا فَلَلْتَهُ وَلَا سِلَاحًا إِلَّا أَكْلَلْتَهُ وَلَا

نه نیروی مگر سپت شناپی و نه پایهای جز آنکه در هم فرو ریزی و نه بر تندیه ای جز آنکه کند کنی و نه اسلحهای جز آنکه از کار اندازی و نه

رَأْيَةَ إِلَّا نَكَسْتَهَا وَلَا شُجَاعًا إِلَّا قَتْلَتَهُ وَلَا جَيْشًا إِلَّا خَذَلَتَهُ وَأَرْمَهُمْ يَا رَبِّ بِحَجَرِكَ الدَّالِمِعِ

پرجی جز آنکه سرنگون سازی و نه پهلوانی جز آنکه به قتل رسانی و نه لشگری جز آنکه شکست دهی و سنگ بارانشان کن به سنگ درهم گویندات

وَ اضْرِبْهُم بِسَيِّفِكَ الْقَاطِعَ وَ بَأْسِكَ الدِّي لَا تَرْدُهُ عَنِ الْقَوْمِ الْمُجْرِمِينَ وَ عَذَّبْ
 وَ يَرْزُقْ آثَانَ رَا بِهِ شَمِيرَ بَرِنَادَاتِ وَ انتَقَمَتْ كَه آنَ رَا از مرَدانَ بَدَكار بازنيگَرَانِي وَ عَذَّابَ كَنِ
 أَعْدَاءَكَ وَ أَعْدَاءَ وَلَيْكَ وَ أَعْدَاءَ رَسُولَكَ صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِ وَ آلِهِ بَيْدِ وَلَيْكَ وَ أَيْدِي عِبَادِكَ
 دَشْنَاتِ وَ دَشْنَاتِ وَ دَشْنَاتِ وَ دَشْنَاتِ رسُولَتَ (درود تَبرِي وَ خَانِدَلَش) بَه دَسْتَ ولَيْتَ وَ دَسْتَ بَندَگَاتِ
 الْمُؤْمِنِينَ . اللَّهُمَّ اكْفِ وَلَيْكَ وَ حُجَّتَكَ فِي أَرْضِكَ هَوَلَ عَدُوَهُ وَ كَيْدَ مَنْ أَرَادَهُ [كَادَهُ]
 بَا إِيمَانَتِ . خَلِيلَا كَفَافَتِ كَنِ وَلَيَاتِ وَ دَشْنَاتِ رسُولَتَ (درود تَبرِي وَ خَانِدَلَش) بَه قَصْدَ اوْ كَنِ
 [وَ امْكُرْ بِمَنْ مَكَرَ بِهِ وَ اجْعَلْ دَائِرَةَ السَّوْءَ عَلَى مَنْ أَرَادَ بِهِ سُوءًا وَ اقْطَعْ عَنْهُ مَادَتْهُمْ
 وَ حِيلَهَ كَنِ با هَرَكَهَ بَه اوْ حِيلَهَ وَرَزَدَهَ وَ بَگَرَهَ مَکَرَشَاهَيِ بدَرَوْگَارَهَ عَلَيْهِ هَرَكَسَ كَه به اوْ قَصْدَ بدَ كَنِ، وَ زَيْشَ آثَها رَا از اوْ قَطْعَ كَنِ.
 وَ أَرْعَبْ لَهُ قُلُوبَهُمْ وَ زَلَّنِلَ أَقْدَامَهُمْ وَ خُذْهُمْ جَهَرَهُ وَ بَغْتَهُ وَ شَدَّدَ عَلَيْهِمْ عَذَابَكَ وَ
 وَ رَعَبَ اوْ رَا درَ دَلهَاهِ آثَانَ دَرَانِلَرَوْ قَمَهَاشَانَ رَا بَلغَرَهَ وَ نَاسَهَانَ بَگَرَهَ وَ عَنْلَتَ رَا بَرِ آثَانَ سَخَتَ كَنِ وَ
 أَخْزَهَهُمْ فِي عِبَادِكَ وَ الْعَنْهُمْ فِي بِلَادِكَ وَ أَسْكَنَهُمْ أَسْفَلَ نَارَكَ وَ أَحْيَطَ بِهِمْ أَشَدَّ عَذَابَكَ
 درَمَانَ بَندَگَاتِ رسُواشَانَ سَازَو درَ کَشورَهَاتِ بَه لَعْنَتَ کَرْفَاتَشَانَ مَکَرَانَهَ دَهُو شَدِيدَتَرَنَ عَلَتَ رَا بَرِ آثَانَ فَرَوْ آثَانَ
 وَ أَصْلِهَمْ نَارَا وَ أَحْشُ قُبُورَ مَوْتَاهَمْ نَارَا وَ أَصْلِهَمْ حَرَّ نَارَكَ فَإِنَّهُمْ أَضَاعُوا الصَّلَاةَ وَ
 وَ با آتشِ دَوْخَ مَلَزَمَشَانَ نَمَاوَ مَکَرَهَاهِيِ مَرَگَلَشَانَ رَا از آتشَ بَرِ كَنِ وَ درَ سَوْ آشَتَ وَارَشَانَ سَارَكَهِ ايتَانَ نَمَا رَا تَيَاهَ کَرَندَهَ
 اتَّبَعُوا الشَّهَوَاتِ وَ أَصْلَلُوا عِبَادِكَ وَ أَخْرَبُوا بِلَادِكَ اللَّهُمَّ وَ أَخِي بِوَلَيْكَ الْقُرْآنَ وَ أَرَنَا
 از شَهَوَاتِ پَيْرَوِيِ نَمُونَدَهَوْ بَندَگَاتِ رَا بَهْ کَمَارِیِ کَشِيدَنَدَوْ کَشِيدَنَدَهَاتِ رَا وَبَرَانَ کَرَندَهَ
 نُورَهُ سَرْمَدَالا لَلَّيْلَ فِيهِ وَ أَخِي بِهِ الْقُلُوبَ الْمَيَتَةَ وَ اسْفَ بِهِ الصُّدُورَ الْوَغَرَةَ وَ اجْعَمَ
 نُورَشَ رَابِهِ ما بَنَمَايَانَ کَه شَيِ درَآنَ نَيَاشَوْ دَلَهَاهِيِ مَرَدَهَ رَا بَهِ وَسِلَهَ اوْزَنَدَهَ کَنِ وَسِينَهَاهِيِ اَكَنَدَهَ اَزَکَنَهَ رَا بَهِ وَبَهِودَيِ بَخَشَ وَآرَایِ بَراَکَنَدَهَ
 بِهِ الْأَهْوَاءَ الْمُخْتَلَفَةَ عَلَى الْحَقِّ وَ أَقْمَ بِهِ الْحُدُودَ الْمُعَتَلَّةَ وَ الْأَحْكَامَ الْمُهَمَّلَةَ حَتَّى لا
 رَا به دَسْتَ اوْ بَرِ پَاهَهِ حقَ کَرَدَ اوْرَدوَ حدَدَ مَعْتَلَ شَدَهَ وَ احْكَامَ فَرَوْ مَكَلَشَتَهَ رَا به اوْ بَرِ باَ بَدَارَ
 بَيْقَيَ حَقَّ إِلَى ظَهَرَ وَ لَا عَدَلُ إِلَى زَهَرَ وَ اجْعَلْنَا يَا رَبَّ مِنْ أَعْوَانِهِ وَ مُقْتَوَةَ سُلْطَانِهِ وَ
 تَاهَقَّ بِجا نَمَانَدَ جَزَ آشَكَارَ مَکَرَدَهَوْ نَهَ عَالَقَيِ جَزَ آنَكَه شَكْوَفَا شَدَوْ قَرَارَ دَهَ ما رَا ايِ بَرَوْدَگَارَ از بَارَانَ وَ نَبَرَوْهَدَنَگَانَ سَلَنَتَ وَ
 الْمُؤْتَمِرِينَ لِأَمْرِهِ وَ الرَّاضِيَنَ بِفِعْلِهِ وَ الْمُسْلِمِينَ لِأَخْكَامِهِ وَ مِنْ لَا حَاجَةَ بِهِ إِلَى
 فَرَمانِرَدَارَانَ فَرَمَانَ وَ خَشُونَدَانَ بَه عَمَلَ وَ تَسْلِيمَشَنَدَانَ بَه احْكَامَشَوْ از آثَانَ کَه نَيَازَ به
 النَّقِيقَةِ مِنْ خَلْقَكَ وَ أَنْتَ يَا رَبَّ الدِّي تَكْسِفُ الضرَّ وَ تُجِيبُ الْمُضْطَرَ إِذَا دَعَاكَ وَ
 بَهَنَانَ کَارِي از بَيْمَ مرَدَه نَدَاشَتَه باشَنَدَوْ تو ايِ بَرَوْدَگَارَ کَه کَرْفَاتَرَي رَا بَرَ طَفَ مَکَنَهَوْ فِي جَارَهَ رَا اَكَرَ خَوَانَدَتَ اجَاتَ مَکَنَهَوْ
 تُنْجِي مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِيمِ فَاَكْسِفِ الضَّرَّ عَنْ وَلَيْكَ وَ اجْعَلْهُ خَلِيفَةً فِي أَرْضِكَ كَمَا
 نَجَاتَ مَيِ دَهِ از اندَهَ بَرَزَگَپَسَ کَرْفَاتَرَي رَا از وَلَيَاتِ بَرَطَفَ كَنِ وَ اوِ رَا خَلِيفَهَ خَوَدَرِ زَمِنَتَ قَرَارَ دَه

كَمَا ضَيْنَتْ لَهُ اللَّهُمَّ لَا تَجْعَلْنِي مِنْ خُصَمَاءِ آلِ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ وَلَا تَجْعَلْنِي مِنْ
 خَلِيلِي. مَا رَا قَرَارِ مَدَه، از رو درو شدگان با خاندانِ محمد (درود بر ایشان) و از
 أَعْدَاءِ آلِ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ وَلَا تَجْعَلْنِي مِنْ أَهْلِ الْحَقِّ وَالْغَيْظِ عَلَى آلِ مُحَمَّدٍ
 دشمنان خاندانِ محمد (درود بر ایشان) و از سکنه نوزان بر خاندانِ محمد
 عَلَيْهِمُ السَّلَامُ فَإِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ ذَلِكَ فَأَعِذْنِي وَأَسْتَجِيرُ بِكَ فَأَجِرْنِي اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى
 (درود بر ایشان) که من از این امور به تو پناه می آورم. پس پناهم بده و از تو پناه می خواهم. پس در پناهم بگیر. خدایا بر
 مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْنِي بِهِمْ فَائِزاً عِنْدَكَ فِي الدُّنْيَا وَالآخِرَةِ وَمِنَ الْمُقْرَبِينَ آمِينَ
 محمد و خاندانِ محمد درود فرست و مرا از جانب خود به وسیله ایشان رستگار گشتن. در دنیا و آخرت و از مقربان درگاهت قرار ده. آمین ای
 رب العالمین.
 پروردگار جهانیان.

منبع: مفاتیح الجنان